

[Alice Hedegaard]

vogn samt et par biler ved hjælp af knive og sten.

Efter den slags oplevelser – og dette er desværre ikke et isoleret tilfælde – sidder man med en uendelig trøstesløshed og total opgiveness over for disse unges problemer: kan de, der er så langt ude, overhovedet hjælpes, kan de komme til at fungere i samfundet igen? Det kræver i hvert fald en enorm indsats, og den indsats skal ikke bestå i at lukke dem bag lås og slå. Det løser ikke deres problemer eller ændrer deres sind eller fjerner deres had til samfundet.

Derfor var det i høj grad ønskeligt, at vi kunne forhindre, at nogle unge får en så meningsløs og konfliktfyldt tilværelse, men det kræver, at forældre og voksne ændrer deres holdning over for børn og unge, og at der skabes forståelse for alle de problemer, der i vore dage er for de unge.

Wilhelm (VS):

Når man som ordføreren for socialdemokratiet kan sige tak for initiativet, hvis hensigten har været at få en fornuftig debat om forebyggelse, så vil jeg da i hvert fald godt tilslutte mig det samme forbehold, men måske nok gøre det lidt mindre betinget, end hr. Ole Espersen gjorde det.

Sidste år i disse dage blev der afholdt en udmærket konference, arrangeret af Ungdomsringsen, en weekend i marts 1978. Der var en masse folk med førstehåndskendskab til dette problem eller i det mindste med andenhåndskendskab, ungdomsledere fra klubberne, der erkendte problemerne og havde dem på nært hold og også vidste meget præcist, hvordan de udviklede sig eller ikke udviklede sig, fornuftige folk fra det kriminalpræventive råd, takksomme folk fra politiet – sådanne findes også – og samtlige retsudvalgets medlemmer og stedfortrædere, det vil sige, at 34 personer herindefra var inviteret.

Jeg mindes ikke at have set kristeligt folkeparti bruge den weekend på at få et ordentligt kendskab til og en seriøs drøftelse af de problemer, uden at det var i pressens søgelys. Jeg mindes i øvrigt ikke at have set repræsentanter for de fleste andre partier herinde. Så vidt jeg husker – man må undskylde, hvis det på grund af hukommelsen bliver en smule uretfærdigt – var der hr. Tastesen, der overværede hele konferencen, der

var fru Yvonne Herløv Andersen fra CD – som i disse spørgsmål ikke er særlig repræsentativ, og det er ment som en kompliment til CD – der overværede hele konferencen. Så var der én fra VS og en stedfortræder i retsudvalget, og så var der i nogle timer en fremskridtsmand, der skulle deltage i et panel, og så var det vist stort set det. I hvert fald var der ikke nogen interesse at spore hos kristeligt folkeparti.

Når man også ser, hvordan det er den ugentlige forespørgsel, vi skal have fra kristeligt folkeparti, uden at der er nogen begrundelse, der har et aktuelt udgangspunkt, uden at der på nogen som helst måde forsøges lagt op til et eller andet, der kunne være konstruktivt, så synes jeg nok, at man må tage det samme forbehold, som hr. Ole Espersen tog, nemlig at hvis dette havde et sigte i retning af at få en seriøs debat om at forebygge, så var det et godt initiativ.

Jeg må starte med at beklage det, hvis jeg kommer til at gentage noget, som andre ordførere har sagt eller oplyst hen ad vejen. Det er det sædvanlige med, at der bliver lagt nogle udvalgs møder, som også er ret væsentlige for os her, samtidig. Jeg kommer lige fra et sådant møde og har derfor ikke kunnet høre hele debatten, hvad jeg beklager.

Jeg vil godt tage udgangspunkt i at diskutere en smule: hvad er i det hele taget det, man kalder ungdomskriminalitet? Er det et særligt fænomen? Er det overhovedet berettiget at gøre det til et specielt fænomen? Det er det vel på en vis måde nok. Der er nogle særlig karakteristiske træk ved det, man kalder ungdomskriminalitet. Der er for det første det, at over 40 pct. af samtlige anmeldte lovovertrædelser begås af gruppen 15–20-årige. Det er altså på sin vis en voldsom overrepræsentation. Jeg skal senere komme ind på, om det er noget nyt, eller hvad det egentlig er.

Der er også det, at det, man kalder ungdomskriminalitet eller i det hele taget lovovertrædelser begået i den aldersgruppe, sjældent udføres af enkeltpersoner, men af flere i forening. Men der er grund til at advare mod den kortslutning, at det altså er bander, der er tale om, for det er i virkeligheden i de fleste tilfælde ganske naturligt en følge af, i de fleste tilfælde, at disse unge mennesker er sammen. Specielt når man tager det tredje karakteristiske træk, nemlig